

ชี้แจงเหตุผลที่อัยการสูงสุดไม่อุทธรณ์

(ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๔)

คำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๗

คดีหมายเลขดำที่ อท ๑๐๒/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อท ๙๑/๒๕๖๕

ระหว่าง	อัยการสูงสุด โดย พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ ภาค ๗	โจทก์
	นายโสมนัส พยนต์ยิ้ม ที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน	จำเลย

คดีนี้ อัยการสูงสุดมีคำสั่งรับดำเนินคดีอาญาฟ้อง โดยมอบหมายให้พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ ภาค ๗ เป็นโจทก์ยื่นฟ้อง ขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗, ๑๖๒ (๑) (๔) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒, ๑๙๒ ขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๔) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒, ๑๙๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ และขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๔ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒, ๑๙๒ ประกอบมาตรา ๘๖ จำเลยทั้งสี่ให้การรับสารภาพ

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๗ พิพากษาเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ว่าจำเลยที่ ๑ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ (เดิม) ๑๖๒ (๑) (๔) (เดิม) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๖๒ (๑) (๔) (เดิม) และตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ (เดิม) /พระราช...

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ จำเลยที่ ๔ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ (เดิม) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ การกระทำของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๑ ปี และปรับ ๕๐,๐๐๐ บาท ลงโทษจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุกคนละ ๘ เดือน และปรับคนละ ๔๐,๐๐๐ บาท ลงโทษจำเลยที่ ๔ จำคุก ๖ เดือน และปรับ ๓๐,๐๐๐ บาท จำเลยทั้งสี่ให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงลงโทษจำเลยที่ ๑ ให้จำคุก ๖ เดือน และปรับ ๒๕,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ให้จำคุกคนละ ๔ เดือน และปรับคนละ ๒๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๔ ให้จำคุก ๓ เดือน และปรับ ๑๕,๐๐๐ บาท พิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดี และรายงานการสืบเสาะและพินิจจำเลยทั้งสี่ เห็นว่า แม้การกระทำของจำเลยจะเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ในขณะที่จำเลยดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการ หากแต่พิจารณาถึงเหตุที่ได้กระทำและผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำ ทั้งปวงแล้ว เป็นกรณีที่ไม่ร้ายแรงอันใหญ่หลวงมากนัก ประกอบกับจำเลยได้รับโทษทางวินัยให้ไล่ออกจากราชการไปแล้ว ทั้งรู้สำนึกในการกระทำความผิดให้การรับสารภาพ เคยทำประโยชน์ให้กับทางราชการในขณะที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่ ได้ชดใช้เงินค่าเสียหายคืนแก่ทางราชการ โดยไม่ปรากฏว่าเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน เห็นควรให้โอกาสจำเลยทั้งสี่กลับตัวประพฤติตนเป็นคนดีอยู่ได้ในสังคมต่อไป โทษจำคุกจำเลยทั้งสี่จึงให้รอการลงโทษไว้ มีกำหนด ๒ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

อัยการสูงสุด พิจารณาแล้วเห็นว่า

คดีนี้แม้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีความเห็นควรอุทธรณ์ โดยเห็นว่า การกระทำความผิดของจำเลยทั้งสี่เป็นพฤติการณ์ที่มุ่งเอาแต่ประโยชน์แก่ตนเองและพวกพ้อง ทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นและสังคมโดยรวมจึงเป็นเรื่องร้ายแรง และเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้ที่ประสงค์จะกระทำความผิดในทำนองเดียวกันนี้อีก จึงไม่เห็นสมควรรอการลงโทษ

พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ศาลพิพากษาใช้ดุลพินิจรอการลงโทษจำคุกจำเลยทั้งสี่ไว้มีกำหนด ๒ ปี โดยพิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดีและรายงานสืบเสาะและพินิจจำเลยทั้งสี่แล้วเห็นว่า แม้การกระทำของจำเลยทั้งสี่จะเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐในขณะที่ดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการ หากแต่พิจารณาถึงเหตุที่ได้กระทำและผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำทั้งปวงแล้วเป็นกรณีที่ไม่ร้ายแรงอันใหญ่หลวงมากนัก ประกอบกับได้รับโทษทางวินัยให้ไล่ออกจากราชการไปแล้ว ทั้งรู้สำนึกในการกระทำความผิดให้การรับสารภาพ เคยทำประโยชน์ให้กับทางราชการในขณะที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่ และได้ชดใช้เงินส่วนค่าเสียหายคืนแก่ทางราชการ ทั้งไม่ปรากฏว่า
/เคยได้...

เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน สมควรให้โอกาสจำเลยทั้งสี่กลับตัวประพฤติตนเป็นคนดีอยู่ในสังคมต่อไป เห็นว่า ศาลใช้ดุลพินิจในการกำหนดโทษเหมาะสมกับพฤติการณ์แห่งคดีแล้ว คำพิพากษาศาลชั้นต้นจึงชอบแล้ว ไม่มีเหตุที่จะอุทธรณ์คำพิพากษา ให้ลงโทษจำเลยทั้งสี่โดยไม่รอการลงโทษ

จึงเผยแพร่คำพิพากษาและเหตุผลของอัยการสูงสุดที่ไม่อุทธรณ์คดีนี้ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๔

สำนักงานคดีปราบปรามการทุจริตภาค ๗

มิถุนายน ๒๕๖๖

(๓๑ พ.)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ อท ๑๐๒/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อท ๙๑/๒๕๖๕

๑๘
108)

พร้อมสำเนาถูกต้อง

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๗

วันที่ ๑ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ความอาญา

{	ระหว่าง	อัยการสูงสุด โดยพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ ภาค ๗	โจทก์
		นายโสมนัส พยนต์ยัม ที่ ๑	
		นายแดง พยนต์ศิริ ที่ ๒	
		นายนิรุจน์ เกาแดง ที่ ๓	
		นายธนู พยนต์ยัม ที่ ๔	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

โจทก์ฟ้อง จำเลยทั้งสี่ให้การรับสารภาพ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุ จำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลยี่สาร อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลยี่สารให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ มีอำนาจสั่ง อนุญาต และอนุมัติ ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ มีสถานะเป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การ

/บริหารส่วนตำบล...

-๒-

บริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามมาตรา ๖๕ และมีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลยี่สาร มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการ ตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยี่สารมอบหมาย มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๕ และมีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และจำเลยที่ ๔ ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลยี่สาร มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลื่องานตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยี่สารมอบหมาย และในการปฏิบัติหน้าที่ มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑ (๑๖) และมีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อระหว่างวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เวลากลางวัน จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงาน และเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต โดยมีจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ เป็นผู้สนับสนุนการที่จำเลยที่ ๑ ได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

/เพื่อให้เกิด...

เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต นอกจากนี้
จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ เป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอกข้อความลงใน
เอกสาร กระทำการรับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใด ได้กระทำต่อ
หน้าตนอันเป็นความเท็จ และรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริง อันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็น
ความเท็จ และกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือสวัสดิภาพของประชาชนหรือละเลยไม่
ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการณ์ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ กล่าวคือ ระหว่างวันที่ ๑๕ ถึง ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙
สมาคมข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แห่งประเทศไทย) ได้กำหนดจัดโครงการฝึกอบรม
“ทิศทางท้องถิ่นไทย รัฐธรรมนูญใหม่คือคำตอบ?” ณ โรงแรมอัสวรรณ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย
โดยมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาบุคลากร ท้องถิ่นและพัฒนาประสิทธิภาพและความเข้มแข็งให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลยี่สาร มีผู้สมัครเข้าร่วมโครงการ ๕ ราย ได้แก่
จำเลยที่ ๑ นายองค์การบริหารส่วนตำบลยี่สาร จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ รองนายองค์การบริหารส่วนตำบล
ยี่สาร จำเลยที่ ๔ เลขานุการนายองค์การบริหารส่วนตำบลยี่สาร และ จ.อ. นันทวัฒน์ เทียนฉาย
ตำแหน่งป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยมีค่าใช้จ่ายในการลงทะเบียนคนละ ๓,๐๐๐ บาท ส่วนค่าที่พัก
ค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าพาหนะเดินทาง ให้เบิกจ่ายจากต้นสังกัด วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ จำเลยที่ ๑ ได้
ขออนุญาตเดินทางไปราชการนอกเขตจังหวัด ระหว่างวันที่ ๑๔ ถึง ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งผู้ว่าราชการ

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

๒๘
๕

- ๔ -

จังหวัดสมุทรสงครามได้อนุมัติ และจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ ได้รับอนุมัติเดินทางไปราชการนอกเขตจังหวัด
ในระหว่างวันที่ ๑๔ ถึง ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ โดยจำเลยที่ ๑ เป็นผู้อนุมัติให้เดินทาง วันที่ ๓ ตุลาคม
๒๕๕๙ จำเลยทั้งสี่ได้ขออนุมัติยืมเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเข้ารับการอบรมสัมมนา ระหว่างวันที่
๑๔ ถึง ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ คนละ ๗,๒๐๐ บาท ประกอบด้วยค่าห้องพัก (๕ คืน เหม่าจ่ายคืนละ ๘๐๐ บาท)
จำนวน ๔,๐๐๐ บาท ค่าเดินทาง (ค่ารถประจำทางขาไป ๔,๐๐๐ บาท ค่ารถประจำทางขากลับ ๙,๐๐๐ บาท)
รวมเป็นเงิน ๒,๐๐๐ บาท ค่าเบี้ยเลี้ยง (๗ วัน) จำนวน ๑,๒๐๐ บาท ทั้งนี้ ระหว่างการอบรมปรากฏ
ข้อเท็จจริงว่า จำเลยทั้งสี่ได้เดินทางออกนอกราชอาณาจักรเพื่อไปท่องเที่ยวที่ประเทศสาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยเดินทางออกจากประเทศไทย ทางจุดตรวจสะพานมิตรภาพ ๑ ผ่าน
จุดตรวจสะพานมิตรภาพ ๑ ในวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๙ เวลา ๙.๑๕ นาฬิกา และเดินทางกลับเข้ามา
ในประเทศไทย ในวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๕.๓๙ นาฬิกา ปรากฏตามเอกสารหลักฐานหนังสือ
ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดหนองคาย ลับ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๒๙.๕๓(๒)/๑๒ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐
ภายหลังกลับจากการฝึกอบรม ในวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ จำเลยทั้งสี่ได้มีการจัดทำเอกสารส่งใช้
เงินยืมตามโครงการ โดยจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงาน ผู้อนุมัติให้เบิกจ่ายได้ ดังนี้จำเลยที่ ๑ ได้จัดทำ
เอกสารหลักฐานขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการพร้อมทั้งเอกสารใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน
ระหว่างวันที่ ๑๔ ถึง ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เป็นเงิน ๗,๐๘๒ บาท จำเลยที่ ๒ ขอเบิกค่าใช้จ่ายในการ

/เดินทาง...

- ๕ -

เดินทางไปราชการ เป็นเงิน ๗,๐๖๒ บาท จำเลยที่ ๓ ขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เป็นเงิน ๗,๐๓๒ บาท และจำเลยที่ ๔ ขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เป็นเงิน ๗,๐๘๒ บาท จำเลยทั้งสองได้จัดทำเอกสารและแนบเอกสารหลักฐานประกอบการส่งใช้เงินยืม ดังนี้ ๑. ใบเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามแบบ ๘๗๐๘ (ส่วนที่ ๑) รายละเอียดเกี่ยวกับ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางทั้งหมด ๒. หลักฐานการจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ๓. ใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน ในส่วนของค่าพาหนะ ซึ่งไม่สามารถขอใบเสร็จจากผู้รับเงินได้ (แบบ บก.๑๑๑) ซึ่งแบบดังกล่าวจะเป็นการรับรองค่าใช้จ่ายที่ผู้เข้ารับการอบรมรับรองตนเอง นางสาวจรรยาพรณ เตียหะสินธุ์ ผู้อำนวยการกองคลัง ได้ตรวจสอบหลักฐานใบเบิกค่าใช้จ่าย ในการเดินทางไปราชการ ว่า ผู้เข้าร่วมโครงการได้รับอนุญาตให้เดินทางไปราชการหรือไม่ ส่วนผู้ร่วมเดินทางจะเบิกค่าใช้จ่ายเป็นเงินเท่าใด จากใบเบิกค่าเดินทาง ซึ่งผู้ขอเบิกจะเป็นผู้รับรองตนเอง เมื่อได้มีการยืนยันและรับรองว่าได้เดินทางไปตามที่ได้มีการจัดทำรายงานประกอบการเบิกจ่ายเงินที่แนบมาจริง จึงได้ดำเนินการส่งใช้เงินยืมตามจำนวนเงินที่มีการรับรอง เมื่อมีเงินเหลือจ่ายได้นำส่งคืนเป็นเงินสด การกระทำของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ นั้นเป็นการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสารหรือกรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการรับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นเท็จ รับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ และกระทำการฝ่าฝืนต่อความ

- ๖ -

สงบเรียบร้อย หรือสวัสดิภาพของประชาชนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการณ์ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ นอกจากนั้นการกระทำของจำเลยที่ ๑ ยังเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต โดยมีจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ เป็นผู้สนับสนุนจำเลยที่ ๑

อนึ่ง ภายหลังจากการกระทำความผิด ได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗ และมาตรา ๔ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ และให้ใช้อัตราโทษใหม่แทน แต่กฎหมายที่แก้ไขใหม่ที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้กฎหมายเดิมซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ มีผลใช้บังคับภายหลังการกระทำความผิด จึงต้องบังคับตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๒๓/๑ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒ วรรคแรก

พิพากษาว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ (เดิม)

- ๗ -

๑๖๒ (๑) (๔) (เดิม) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๖๒ (๑) (๔) (เดิม) และตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ (เดิม) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ จำเลยที่ ๔ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ (เดิม) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ การกระทำของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เป็นกรรมเดียว เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๑ ปี และปรับ ๕๐,๐๐๐ บาท ลงโทษจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุกคนละ ๘ เดือน และปรับคนละ ๔๐,๐๐๐ บาท ลงโทษจำเลยที่ ๔ จำคุก ๖ เดือน และปรับ ๓๐,๐๐๐ บาท จำเลยทั้งสี่ให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงลงโทษ

/จำเลยที่ ๑...

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

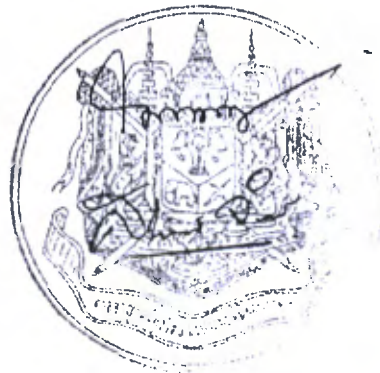
๑๘/๘

- ๘ -

จำเลยที่ ๑ ให้จำคุก ๖ เดือน และปรับ ๒๕,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ให้จำคุกคนละ ๔ เดือน และปรับคนละ ๒๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๔ ให้จำคุก ๓ เดือน และปรับ ๑๕,๐๐๐ บาท พิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดีและรายงานการสืบเสาะและพินิจจำเลยทั้งสิ้น เห็นว่า แม้การกระทำของจำเลยจะเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐในขณะที่จำเลยดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการ หากแต่พิจารณาถึงเหตุที่ได้กระทำและผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำทั้งปวงแล้วเป็นกรณีที่ไม่ร้ายแรงอันใหญ่หลวงมากนัก ประกอบกับจำเลยได้รับโทษทางวินัยให้ไล่ออกจากราชการไปแล้ว ทั้งรู้สำนึกในการกระทำความผิดให้การรับสารภาพ เคยทำประโยชน์ให้กับทางราชการในขณะที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่ ได้ชดใช้เงินส่วนค่าเสียหายคืนแก่ทางราชการ โดยไม่ปรากฏว่าเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน เห็นควรให้โอกาสจำเลยทั้งสิ้นกลับตัวประพฤติตนเป็นคนดีอยู่ได้ในสังคมต่อไป โทษจำคุกจำเลยทั้งสิ้นจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐./

นายกิตติพงษ์ กลิ่นขจร

นายสาโรจน์ จิตต์ศิริ

วารุณี พิมพ์/ทาน